Dreapta și planul în spațiu

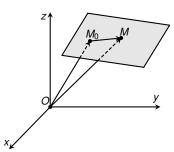
Paul A. Blaga

Universitatea "Babeş-Bolyai"

20 martie 2022

Ecuația vectorială a planului

Fie \mathbf{v} şi \mathbf{w} doi vectori necoliniari din spaţiu şi M_0 un punct oarecare. Dacă ataşăm vectorii punctului M_0 , atunci există două puncte, unic determinate, P şi Q, astfel încât $\mathbf{v} = \overrightarrow{M_0P}$ şi $\mathbf{w} = \overrightarrow{M_0Q}$. Cum vectorii \mathbf{v} şi \mathbf{w} sunt necoliniari, punctele M_0 , P şi Q, la rândul lor, sunt necoliniare, deci determină un plan Π . Intenţionăm să descriem punctele acestui plan cu ajutorul punctului M_0 şi al vectorilor \mathbf{v} şi \mathbf{w} .

Ecuația vectorială a planului

Fie M un punct din spaţiu. Notăm cu \mathbf{r}_0 vectorul de poziţie al punctului M_0 şi cu \mathbf{r} vectorul de poziţie al punctului M. Puncţul M, în mod clar, aparţine planului dacă şi numai dacă vectorul $\overline{M_0M}$ este coplanar cu vectorii $\overline{M_0P}$ şi $\overline{M_0Q}$, adică cu vectorii \mathbf{v} şi \mathbf{w} . Să presupunem că M aparţine planului Π . Aceasta înseamnă, întrucât vectorii \mathbf{v} şi \mathbf{w} sunt liniar independenţi, că $\overline{M_0M}$ are o descompunere (unică) sub forma unei combinaţii liniare a vectorilor \mathbf{v} şi \mathbf{w} , cu alte cuvinte, există (şi sunt unice) două numere reale \mathbf{s} şi \mathbf{t} astfel încât să avem

$$\overrightarrow{M_0M} = \mathbf{sv} + t\mathbf{w}.$$
 (1)

Pe de altă parte, $\overrightarrow{\textit{M}_0 \textit{M}} = \textbf{r} - \textbf{r}_0$, deci ecuația precedentă se poate scrie

$$\mathbf{r} = \mathbf{r}_0 + s\mathbf{v} + t\mathbf{w},\tag{2}$$

ecuație care se numește *ecuația vectorială a planului* Π.

Ecuația vectorială a planului

Să presupunem acum că punctul M are coordonatele (x, y, z), M_0 are coordonatele (x_0, y_0, z_0) , iar vectorii \mathbf{v} și \mathbf{w} au componentele (v_x, v_y, v_z) , respectiv (w_x, w_y, w_z) . Atunci ecuaţia vectorială (2) este echivalentă cu sistemul de ecuaţii scalare

$$\begin{cases} x = x_0 + sv_x + tw_x \\ y = y_0 + sv_y + tw_y \\ z = z_0 + sv_z + tw_z \end{cases}$$
(3)

ecuații care se numesc *ecuațiile parametrice ale planului* Π. Ecuația planului se poate reprezenta sub formă vectorială și fără a utiliza parametrii. Într-adevăr, avem următorul rezultat:

Ecuația vectorială a planului

Teorema

Ecuația vectorială a unui plan care trece printr-un punct M_0 și este perpendicular pe un vector \mathbf{n} dat este

$$(\mathbf{r} - \mathbf{r}_0) \cdot \mathbf{n} = 0. \tag{4}$$

Demonstrație.

Fie Π planul determinat de punct şi de vectorul normal. Dacă M este un punct oarecare al planului, atunci $\overrightarrow{M_0M} \perp \mathbf{n}$, de unde rezultă că

$$\overrightarrow{M_0M} \cdot \mathbf{n} = 0 \tag{5}$$

sau

$$(\mathbf{r} - \mathbf{r}_0) \cdot \mathbf{n} = 0.$$

Ecuația generală a planului

Definiție

Se numeşte ecuaţie liniară (generală) relativ la necunoscutele x, y, z o ecuație de forma

$$Ax + By + Cz + D = 0, (6)$$

unde cel puţin unul dintre coeficienţii A, B, C ai necunoscutelor este diferit de zero.

Teorema

Într-un sistem de coordonate carteziene rectangulare, un plan este definit de o ecuație liniară generală de forma (6).

Ecuația generală a planului

Demonstrație.

Considerăm un plan care trece prin punctul M_0 şi are vectorul normal $\mathbf{n}(A,B,C)$. Atunci, pentru orice punct M(x,y,z) din plan, avem

$$(\mathbf{r} - \mathbf{r}_0) \cdot \mathbf{n} = 0$$

sau

$$A(x-x_0) + B(y-y_0) + C(z-z_0) = 0$$

sau, încă,

$$Ax + By + Cz - (Ax_0 + By_0 + Cz_0) = 0,$$

care este o ecuație liniară generală în x, y, z.

Ecuația generală a planului

Demonstraţie.

Invers, fie M(x, y, z) un punct din spaţiu care verifică o ecuaţie de forma

$$Ax + By + Cz + D = 0,$$

cu $A^2 + B^2 + C^2 \neq 0$.

Să presupunem, de exemplu, că în ecuaţia de mai sus $A \neq 0$. Atunci, în mod evident, punctul $M_0(-D/A,0,0)$ verifică, de asemenea, această ecuaţie. Notăm cu **n** vectorul de componente (A,B,C). Cum

$$\overrightarrow{M_0M} \equiv \mathbf{r} - \mathbf{r}_0 = (x + D/A, y, z),$$

ecuația planului care trece prin M_0 și are vectorul normal \mathbf{n} este

$$(\mathbf{r} - \mathbf{r}_0) \cdot \mathbf{n} = 0$$

Ecuația generală a planului

Demonstrație.

sau

$$A(x + D/A) + By + Cz = 0$$
 sau $Ax + By + Cz + D = 0$,

prin urmare, punctul M este situat în planul care trece prin M_0 şi are pe \mathbf{n} ca vector normal.

Cazuri particulare ale ecuației generale a planului

Ecuaţia unui plan care trece prin origine este:

$$Ax + By + Cz = 0.$$

Într-adevăr, se observă imediat că ecuația de mai sus este verificată de originea O(0,0,0).

Ecuațiile planelor paralele cu axele de coordonate sunt

$$Ax + By + D = 0$$
 (paralele cu axa Oz),
 $Ax + Cz + D = 0$ (paralele cu axa Oy),
 $By + Cz + D = 0$ (paralele cu axa Ox).

Cazuri particulare ale ecuației generale a planului

Într-adevăr, dacă în ecuația generală a planului punem $C=0,\,{
m ea}$ devine

$$Ax+By+D=0.$$

În acest caz, vectorul normal la plan, $\mathbf{n}(A,B,0)$ are proiecţia ortogonală pe axa Oz nulă, aşadar vectorul este perpendicular pe axă, deci planul este paralel cu axa Oz. La fel stau lucrurile şi în celelalte două cazuri. Dacă, în particular, şi D=0, atunci planele trec prin axe, nu sunt doar paralele cu ele.

Ecuaţiile planelor paralele cu planele de coordonate sunt

$$Ax + D = 0$$
 (paralele cu planul yOz),
 $By + D = 0$ (paralele cu planul xOz),
 $Cz + D = 0$ (paralele cu planul xOy).

Cazuri particulare ale ecuației generale a planului

Într-adevăr, dacă, de exemplu, punem în ecuaţia planului B=C=0, ea se transformă în

$$Ax + D = 0.$$

Vectorul normal la acest plan este $\mathbf{n}(A,0,0)$. Acest vector este perpendicular pe planul yOz, deci planul care îl are ca vector normal este *paralel* cu planul yOz. La fel se raţionează şi în cazul celorlalte două plane de coordonate.

Şi aici, ca şi mai sus, dacă punem şi D=0, obţinem plane care sunt paralele cu planele de coordonate şi trec prin origine, adică obţinem ecuaţiile planelor de coordonate, x=0, y=0, respectiv z=0.

Altă formă a ecuației vectoriale a planului

Plecăm de la ecuația vectorială a planului care trece printr-un punct şi este paralel cu doi vectori necoliniari:

$$\mathbf{r} - \mathbf{r}_0 = s\mathbf{v} + t\mathbf{w},$$

adică vectorii $\mathbf{r} - \mathbf{r}_0$, \mathbf{v} sunt liniar dependenți sau

$$(\mathbf{r} - \mathbf{r}_0, \mathbf{v}, \mathbf{w}) = 0. \tag{7}$$

Această ecuație se numește, de regulă, pur și simplu, ecuația planului care trece prin punctul M_0 și este paralel cu vectorii \mathbf{u} și \mathbf{v} . Dacă dezvoltăm produsul mixt (7), se constată imediat că această ecuație este echivalentă cu ecuația

$$\begin{vmatrix} x - x_0 & y - y_0 & z - z_0 \\ v_1 & v_2 & v_3 \\ w_1 & w_2 & w_3 \end{vmatrix} = 0$$
 (8)

Altă formă a ecuației vectoriale a planului

sau cu ecuatia

$$\begin{vmatrix} v_2 & v_3 \\ w_2 & w_3 \end{vmatrix} (x - x_0) + \begin{vmatrix} v_3 & v_1 \\ w_3 & w_1 \end{vmatrix} (y - y_0) + \begin{vmatrix} v_1 & v_2 \\ w_1 & w_2 \end{vmatrix} (z - z_0) = 0.$$
 (9)

Ecuația planului determinat de trei puncte necoliniare

Fie $M_1(x_1, y_1, z_1)$, $M_2(x_2, y_2, z_2)$, $M_3(x_3, y_3, z_3)$ trei puncte necoliniare din spaţiu. Atunci cele trei puncte determină un plan. Pentru a obţine ecuaţia sa, aplicăm metoda de la punctul precent. Mai precis, fie

$$\mathbf{v} \equiv \overrightarrow{M_1 M_2} (x_2 - x_1, y_2 - y_1, z_2 - z_1),$$

 $\mathbf{w} \equiv \overrightarrow{M_1 M_3} (x_3 - x_1, y_3 - y_1, z_3 - z_1).$

Atunci aceşti doi vectori sunt, în mod evident, necoliniari şi paraleli cu planul. Planul a cărui ecuaţie o căutăm este cel care trece prin M_1 şi este paralel cu vectorii \mathbf{v} şi \mathbf{w} . Prin urmare, ecuaţia sa este (vezi 8):

$$\begin{vmatrix} x - x_1 & y - y_1 & z - z_1 \\ x_2 - x_1 & y_2 - y_1 & z_2 - z_1 \\ x_3 - x_1 & y_3 - y_1 & z_3 - z_1 \end{vmatrix} = 0.$$
 (10)

Ecuația planului determinat de trei puncte necoliniare

Ecuaţia (10) se poate rescrie în forma de mai jos, mai uşor de memorat:

$$\begin{vmatrix} x & y & z & 1 \\ x_1 & y_1 & z_1 & 1 \\ x_2 & y_2 & z_2 & 1 \\ x_3 & y_3 & z_3 & 1 \end{vmatrix} = 0.$$
 (11)

Condiția de coplanaritate a patru puncte

Din formula (11) rezultă imediat condiția de coplanaritate a patru puncte:

Patru puncte M₁, M₂, M₃, M₄ sunt coplanare dacă și numai dacă:

$$\begin{vmatrix} x_1 & y_1 & z_1 & 1 \\ x_2 & y_2 & z_2 & 1 \\ x_3 & y_3 & z_3 & 1 \\ x_4 & y_4 & z_4 & 1 \end{vmatrix} = 0.$$
 (12)

Desigur, ecuația este echivalentă cu condiția

$$\begin{vmatrix} x_2 - x_1 & y_2 - y_1 & z_2 - z_1 \\ x_3 - x_1 & y_3 - y_1 & z_3 - z_1 \\ x_3 - x_1 & y_3 - y_1 & z_3 - z_1 \end{vmatrix} = 0.$$

Ecuația planului prin tăieturi

 Π – plan care n care nu trece prin origine şi prin nici una dintre axe. Atunci ecuaţia sa generală este

$$Ax + By + Cz + D = 0,$$

unde nici unul dintre cei patru coeficienți nu se anulează.

- Atunci
 - $\Pi \cap Ox = \{P(-D/A, 0, 0)\};$
 - $\Pi \cap Oy = \{Q(0, -D/B, 0)\};$
 - $\Pi \cap Oz = \{R(0,0,-D/C)\}.$
- Dacă introducem notaţiile

$$a = -\frac{D}{A}, \ b = -\frac{D}{B}, \ c = -\frac{D}{C},$$

ecuația planului care trece prin punctele P, Q, R se va scrie

Ecuația planului prin tăieturi

$$\begin{vmatrix} x & y & z & 1 \\ a & 0 & 0 & 1 \\ 0 & b & 0 & 1 \\ 0 & 0 & c & 1 \end{vmatrix} = 0.$$

Dacă dezvoltăm ecuaţia de mai sus, obţinem

$$bcx + cay + abz - abc = 0$$

sau, dacă împărţim cu abc,

$$\frac{x}{a} + \frac{y}{b} + \frac{z}{c} - 1 = 0. {(13)}$$

Ecuația (13) se numește ecuația planului prin tăieturi.

Ecuația planului prin tăieturi

Motivul este legat de faptul că lungimile cu semn a, b, c se numesc *tăieturile* planului pe axele de coordonate. Ele sunt lungimile cu semn ale segmentelor determinate de origine şi de punctele de intersecţie ale planului cu cele trei axe de coordonate.

Ecuația normală a unui plan

Fie Π un plan şi OP – perpendiculara din origine pe plan. Dacă planul trece prin origine, atunci punctul P coincide cu originea, deci lungimea vectorului \overrightarrow{OP} este egală cu zero. În cazul general, însă, fie

$$p \equiv \left\| \overrightarrow{OP} \right\|$$

lungimea acestui vector (egală, de fapt, cu distanța de la origine la planul Π).

Fie $\mathbf{n}(\cos\alpha,\cos\beta,\cos\gamma)$ versorul vectorului \overrightarrow{OP} (care este, în acelaşi timp, versorul normalei la plan). Atunci punctul P (piciorul perpendicularei pe plan din origine), va avea coordonatele

$$P(p\cos\alpha, p\cos\beta, p\cos\gamma),$$

Ecuația normală a unui plan

Dacă M(x, y, z) este un punct oarecare din planul Π, atunci componentele sale vor fi

$$\overrightarrow{PM}(x - p\cos\alpha, y - p\cos\beta, z - p\cos\gamma).$$

Cum vectorii \overrightarrow{PM} şi **n** sunt perpendiculari, avem

$$\overrightarrow{PM} \cdot \mathbf{n} = 0$$

sau

$$x\cos\alpha + y\cos\beta + z\cos\gamma - p\underbrace{\left(\cos^2\alpha + \cos^2\beta + \cos^2\gamma\right)}_{=1} = 0$$

sau, în final,

$$x\cos\alpha + y\cos\beta + z\cos\gamma - p = 0. \tag{14}$$

Ecuația (14) se numește *forma normală Hesse* sau, pur și simplu, *forma normală* a ecuației planului.

Ecuația normală a unui plan

Forma normală a ecuației unui plan este utilă în anumite situații, de aceea, vom arăta cum se poate obține.

Plecăm cu un plan scris sub forma generală,

$$Ax + By + Cz + D = 0.$$

Acest plan are şi o ecuaţie normală,

$$x \cos \alpha + y \cos \beta + z \cos \gamma - p = 0.$$

 Cum cele două ecuaţii trebuie să reprezinte acelaşi plan, coeficienţii lor trebuie să fie proporţionali:

$$\cos \alpha = \lambda A$$
, $\cos \beta = \lambda B$, $\cos \gamma = \lambda C$, $-p = \lambda D$.

Dacă ridicăm la pătrat primele trei egalităţi şi le însumăm, obţinem

$$\lambda^2 \left(A^2 + B^2 + C^2 \right) = 1.$$

Ecuația normală a unui plan

Aşadar,

$$\lambda = \pm \frac{1}{\sqrt{A^2 + B^2 + C^2}} \,. \tag{15}$$

- Semnul din (15) se alege astfel încât să fie opus semnului termenului liber D din ecuaţia generală.
- Dacă D=0, atunci semnul lui λ se poate alege oricum.
- λ se numeşte, din motive evidente, *factor normalizator* al ecuaţiei generale a planului.
- Planul Π împarte mulţimea tuturor punctelor din spaţiu care nu aparţin lui Π în două submultimi, numite semispaţii deschise.
- Vom numi semispaţiu pozitiv acel semispaţiu înspre care este îndreptat vectorul n. Celălalt se numeşte semispaţiu negativ.
- originea spaţiului se află întotdeauna fie în planul Π, fie în semispaţiul negativ.

Distanța de la un punct la un plan

Definiție

Se numeşte *distanţă* de la un punct $M_0(x_0,y_0,z_0)$ la planul Π lungimea d a perpendicularei coborâte din punctul M_0 pe planul Π . Se numeşte *abatere* (sau *deviere*) a punctului M_0 relativ la planul Π numărul δ definit astfel încât:

- $\delta = d$ dacă M_0 este în semispaţiul pozitiv determinat de Π;
- $\delta = 0$ dacă $M_0 \in \Pi$;
- $\delta = -d$ dacă M_0 este în semispațiul negativ.

Distanța de la un punct la un plan

Teorema

Dacă planul este dat prin ecuația normală

$$x \cos \alpha + y \cos \beta + z \cos \gamma - p = 0$$
,

atunci au loc formulele

$$\delta = x_0 \cos \alpha + y_0 \cos \beta + z_0 \cos \gamma - p; \tag{16}$$

$$d = |x_0 \cos \alpha + y_0 \cos \beta + z_0 \cos \gamma - p|. \tag{17}$$

Distanța de la un punct la un plan

Teorema

Dacă planul este dat prin ecuația sa generală,

$$Ax + By + Cz + D = 0,$$

atunci au loc formulele

$$\delta = \frac{Ax_0 + By_0 + Cz_0 + D}{\pm \sqrt{A^2 + B^2 + C^2}},$$
(18)

$$d = \frac{|Ax_0 + By_0 + Cz_0 + D|}{\sqrt{A^2 + B^2 + C^2}}.$$
 (19)

Distanța de la un punct la un plan

Demonstratie.

Notăm cu P_0 proiecţia ortogonală a lui M_0 pe dreapta OP. Atunci

$$\delta = (PP_0) = (OP_0) - (OP) = \mathbf{n} \cdot \overrightarrow{OM_0} - p = x_0 \cos \alpha + y_0 \cos \beta + z_0 \cos \gamma - p.$$

Aşadar, formula (16) este demonstrată. (17) rezultă din (16), pentru că, în mod evident, $d=|\delta|$.

Unghiul a două plane

Prin *unghiul a două plane* înţelegem măsura unghiului plan asociat unghiului diedru format de cele două plane, adică măsura unghiului format de direcţiile normale la cele două plane.

Cele două plane formează, în fapt, nu unul ci *patru* unghiuri, două câte două opuse și egale și adiacente suplimentare.

Considerăm două plane

$$A_1x + B_1y + C_1z + D_1 = 0 (20)$$

Şi

$$A_2x + B_2y + C_2z + D_2 = 0. (21)$$

Vectorii normali la cele două plane sunt $\mathbf{n}_1(A_1,B_1,C_1)$ şi $\mathbf{n}_2(A_2,B_2,C_2)$, prin urmare unghiurile sunt date de

$$\cos \alpha_{1,2} = \pm \frac{A_1 A_2 + B_1 B_2 + C_1 C_2}{\sqrt{A_1^2 + B_1^2 + C_1^2} \cdot \sqrt{A_2^2 + B_2^2 + C_2^2}}.$$
 (22)

Unghiul a două plane

- Dacă membrul drept este pozitiv, se obţin unghiurile ascuţite, dacă este negativ – unghiurile obtuze.
- Din formula (22), rezultă că cele două plane sunt perpendiculare dacă şi numai dacă

$$A_1A_2 + B_1B_2 + C_1C_2 = 0. (23)$$

 Pe de altă parte, planele sunt paralele exact atunci când cei doi vectori normali sunt paraleli, adică dacă şi numai dacă

$$\frac{A_1}{A_2} = \frac{B_1}{B_2} = \frac{C_1}{C_2}. (24)$$

Ecuația vectorială și ecuațiile parametrice ale dreptei

Fie Δ o dreaptă în spaţiu.

- Un vector nenul a se numeşte vector director al dreptei Δ dacă orice segment orientat din clasa lui a este paralel cu dreapta Δ.
- Dacă $\mathbf{a}(I,m,n)$ este un vector director al dreptei Δ , iar $M_0(x_0,y_0,z_0)$ este un punct oarecare dreaptă, atunci un punct arbitrar din spaţiu, M(x,y,z), aparţine dreptei dacă şi numai dacă vectorul $\overline{M_0M}(x-x_0,y-y_0,z-z_0)$ este coliniar cu vectorul \mathbf{a} .
- Notăm cu \mathbf{r}_0 , respectiv \mathbf{r} vectorii de poziție $\overrightarrow{OM_0}$, \overrightarrow{OM} ai punctelor M_0 , respectiv M. Atunci

$$\overrightarrow{M_0M} = \mathbf{r} - \mathbf{r_0},$$

prin urmare vectorii $\overrightarrow{M_0M}$ şi **a** sunt coliniari dacă şi numai dacă există un număr real t astfel încât să avem

$$\mathbf{r} - \mathbf{r}_0 = t\mathbf{a}$$

Ecuația vectorială și ecuațiile parametrice ale dreptei

sau

$$\mathbf{r} = \mathbf{r}_0 + t\mathbf{a}. \tag{25}$$

Ecuaţia (25) se numeşte *ecuaţia vectorială* a dreptei Δ , care trece prin punctul M_0 şi are ca vector director vectorul **a**. Pe componente, avem

$$\begin{cases} x = x_0 + lt \\ y = y_0 + mt \\ z = z_0 + nt \end{cases}$$
(26)

ecuaţii care se numesc *ecuaţiile parametrice* ale dreptei care trece prin punctul $M_0(x_0, y_0)$ şi are vectorul director $\mathbf{a}(I, m, n)$. Într-un alt sistem de coordonate, ecuaţiile parametrice îşi modifică forma.

Ecuațiile canonice ale unei drepte în spațiu

Dacă fiecare dintre componentele l, m, n ale vectorului director **a** este diferită de zero, atunci ecuațiile (26) sunt echivalente cu sistemul

$$\frac{x-x_0}{l} = \frac{y-y_0}{m}, \ \frac{y-y_0}{m} = \frac{z-z_0}{n}, \ \frac{z-z_0}{n} = \frac{x-x_0}{l},$$
 (27)

sistem pe care îl vom scrie, de regulă, sub forma

$$\frac{x - x_0}{I} = \frac{y - y_0}{m} = \frac{z - z_0}{n}.$$
 (28)

Ecuaţiile (28) se numesc *ecuaţiile canonice* ale dreptei care trece prin punctul $M_0(x_0, y_0, z_0)$ şi are vectorul director $\mathbf{a}(I, m, n)$.

Ecuațiile canonice ale unei drepte în spațiu

Observație

Din moment ce vectorul director **a** este diferit de zero, întotdeauna se poate găsi un sistem de coordonate în raport cu care toate componentele sale să fie nenule. Totuşi, în anumite sisteme de coordonate, una sau două dintre componentele sale pot fi egale cu zero. Facem aceeaşi convenţie ca şi în cazul dreptei în plan. Astel, sistemul

$$\frac{x - x_0}{I} = \frac{y - y_0}{m} = \frac{z - z_0}{0}$$

este echivalent cu sistemul de ecuații

$$\frac{x-x_0}{l} = \frac{y-y_0}{m}, \ z=z_0, \quad l \neq 0, \ m \neq 0,$$

în timp ce un sistem de ecuații de forma

Ecuațiile canonice ale unei drepte în spațiu

Observație

$$\frac{x-x_0}{l} = \frac{y-y_0}{0} = \frac{z-z_0}{0}, \quad l \neq 0,$$

este echivalent cu sistemul

$$y = y_0, \ z = z_0.$$

Dreapta ca intersecție de două plane

 O dreaptă în spaţiu se poate reprezenta ca o intersecţie de două plane distincte, care trec printr-o aceeaşi dreaptă:

$$\begin{cases} A_1x + B_1y + C_1z + D_1 = 0, \\ A_2x + B_2y + C_2z + D_2 = 0. \end{cases}$$
 (29)

- Cum planele care definesc dreapta nu sunt paralele, coeficienţii necunoscutelor din cele două ecuaţii ale sistemului (29) nu sunt proporţionali. Altfel spus, rangul matricii acestui sistem de ecuaţii liniare este maxim (adică este egal cu doi).
- Ecuaţiile sistemului (29) care definesc o dreaptă dată nu sunt unice.

Ecuațiile canonice ale unei drepte în spațiu

• Fiecare dintre ele se poate înlocui cu o ecuație de forma

$$\alpha(A_1x + B_1y + C_1z + D_1) + \beta(A_2x + B_2y + C_2z + D_2) = 0,$$

unde α şi β sunt numere reale care nu se anulează simultan, astfel încât, fireşte, sistemul să aibă, în continuare, rang maxim.

 Şi afirmaţia inversă este adevărată: orice sistem de ecuaţii de forma (29), de rang doi, descrie o dreaptă în spaţiu.

De multe ori, trebuie să găsim vectorul director al unei drepte date ca intersecţie de două plane. Considerăm dreapta (29) şi fie $\mathbf{n}_1(A_1,B_1,C_1)$ şi $\mathbf{n}_2(A_2,B_2,C_2)$ – vectorii normali la cele două plane care determină dreapta. Atunci produsul lor vectorial,

$$\mathbf{v} = \mathbf{n}_1 \times \mathbf{n}_2$$

este, în mod evident, un vector director al dreptei.

Ecuațiile canonice ale unei drepte în spațiu

Prin urmare:

$$\mathbf{v} = \begin{vmatrix} B_1 & C_1 \\ B_2 & C_2 \end{vmatrix} \mathbf{i} + \begin{vmatrix} C_1 & A_1 \\ C_2 & A_2 \end{vmatrix} \mathbf{j} + \begin{vmatrix} A_1 & B_1 \\ A_2 & B_2 \end{vmatrix} \mathbf{k}.$$

O altă modalitate de a găsi vectorul director este "forţa brută", de exemplu găsim două soluţii distincte ale sistemului, iar diferenţa lor este un vector director.

Ecuațiile dreptei care trece prin două puncte

Să presupunem că se dau două puncte distincte $M_1(x_1,y_1,z_1)$ şi $\underline{M_2(x_2,y_2,z_2)}$ ale unei drepte Δ . Atunci vectorul $\overline{M_1M_2}(x_2-x_1,y_2-y_1,z_2-z_1)$ este un vector director al dreptei, prin urmare dreapta Δ este dreapta care trece prin punctul M_1 şi are ca vector director vectorul $\overline{M_1M_2}$. Aşadar ecuaţiile parametrice ale dreptei Δ (care trece prin punctul M_1 şi are ca vector director pe $\overline{M_1M_2}$), vor fi

$$\begin{cases} x = x_1 + (x_2 - x_1)t, \\ y = y_1 + (y_2 - y_1)t, \\ z = z_1 + (z_2 - z_1)t. \end{cases}$$
(30)

Ecuațiile acestea se pot rescrie, firește, sub forma canonică:

$$\frac{x - x_1}{x_2 - x_1} = \frac{y - y_1}{y_2 - y_1} = \frac{z - z_1}{z_2 - z_1}.$$
 (31)

Unghiul a două drepte în spaţiu

- Prin definiţie, unghiul a două drepte în spaţiu este unghiul pe care îl formează vectorii lor directori.
- Nu este necesar ca cele două drepte să fie coplanare.
- Unghiul dintre drepte nu este unic determinat. El depinde de alegerea sensurilor vectorilor directori.
- Dacă vrem să determinăm unghiul ascuţit dintre cele două drepte, trebuie să ne asigurăm că unghiul respectiv are un cosinus pozitiv.

Fie, prin urmare,

$$(D_1): \frac{x-x_1}{l_1} = \frac{y-y_1}{m_1} = \frac{z-z_1}{n_1}$$
 (32)

şi

$$(D_2): \frac{x-x_2}{l_2} = \frac{y-y_2}{m_2} = \frac{z-z_2}{n_2}, \tag{33}$$

de vectori directori $\mathbf{v}_1(l_1, m_1, n_1)$, respectiv $\mathbf{v}_2(l_2, m_2, n_2)$.

Unghiul a două drepte în spaţiu

Atunci unghiul dintre cele două drepte este dat de

$$\cos \varphi_{1,2} = \pm \frac{\mathbf{v}_1 \cdot \mathbf{v}_2}{\|\mathbf{v}_1\| \cdot \|\mathbf{v}_2\|} = \pm \frac{I_1 I_2 + m_1 m_2 + n_1 n_2}{\sqrt{I_1^2 + m_1^2 + n_1^2} \sqrt{I_2^2 + m_2^2 + n_2^2}}.$$
 (34)

Unghiul ascuţit dintre cele două drepte este dat de

$$\cos \varphi = \frac{|l_1 l_2 + m_1 m_2 + n_1 n_2|}{\sqrt{l_1^2 + m_1^2 + n_1^2} \sqrt{l_2^2 + m_2^2 + n_2^2}}.$$
 (35)

Dreptele (32) și (33) sunt *perpendiculare* dacă vectorii lor directori sunt perpendiculari, adică dacă

$$\mathbf{v}_1 \cdot \mathbf{v}_2 \equiv l_1 l_2 + m_1 m_2 + n_1 n_2 = 0. \tag{36}$$

Unghiul a două drepte în spaţiu

Dreptele (32) şi (33) sunt *paralele* dacă vectorii lor directori sunt coliniari, adică dacă există un scalar (nenul, în cazul nostru) $\lambda \in \mathbb{R}$ astfel încât să avem

$$\mathbf{v}_1 = \lambda \mathbf{v}_2 \tag{37}$$

sau (cu aceeași convenție ca și la ecuațiile dreptei)

$$\frac{I_1}{I_2} = \frac{m_1}{m_2} = \frac{n_1}{n_2}. (38)$$

Pozițiile relative a două plane

Presupunem că s-a fixat un sistem de coordonate afine *Oxyz* și sunt date două plane, prin ecuațiile lor generale

$$A_1x + B_1y + C_1z + D_1 = 0, (39)$$

$$A_2x + B_2y + C_2z + D_2 = 0. (40)$$

Este clar, din considerente geometrice, că cele două plane se pot afla în următoarele situații:

- se taie după o dreaptă;
- sunt paralele, dar nu coincid;
- coincid.

Scopul nostru este să stabilim relaţiile care există între coeficienţii celor două ecuaţii în fiecare caz.

Poziţiile relative a două plane

- Urmă a planului (39) pe planul de coordonate xOy = intersecţia dintre acest plan şi planul de coordonate.
- Dacă planul (39) nu este paralel cu planul xOy, atunci această intersecţie este o dreaptă care, privită că dreaptă în planul de coordonate, va avea, în mod evident, ecuaţia

$$A_1x + B_1y + D_1 = 0.$$

- Analog se obţin urmele planului pe planele de coordonate xOz şi yOz, dacă planul nostru nu este paralel nici cu aceste plane de coordonate.
- Planul (40) coincide cu planul (39) dacă şi numai dacă urmele lor pe planele de coordonate coincid.

Poziţiile relative a două plane

• Aceasta se întâmplă dacă și numai dacă toţi coeficienţii celor două plane sunt proporţionali, adică dacă și numai dacă există un scalar nenul λ astfel încât să avem

$$A_1 = \lambda A_2, \ B_1 = \lambda B_2 \ C_1 = \lambda C_2, \ D_1 = \lambda D_2$$
 (41)

sau

$$\frac{A_1}{A_2} = \frac{B_1}{B_2} = \frac{C_1}{C_2} = \frac{D_1}{D_2}.$$

 Din punct de vedere algebric, la aceeaşi concluzie se poate ajunge şi pe altă cale. Pentru ca planele (39) şi (40) să coincidă, este necesar şi suficient ca sistemul format din ecuaţiile lor să fie compatibil, dublu nedeterminat, ceea ce înseamnă exact conditia (41).

Poziţiile relative a două plane

- Să presupunem acum, de exemplu, că primul plan este paralel cu planul xOy. Aceasta înseamnă, evident, că $A_1 = B_1 = 0$, iar raţionamentul algebric de mai sus ne duce la aceeaşi cocluzie ca pentru planele în poziţie generală.
- Dacă sistemul de ecuaţii (39)–(40) este incompatibil, atunci înseamnă că rangul sistemului trebuie să fie egal cu 1, în timp ce rangul matricei extinse trebuie să fie egal cu 2. Prin urmare, planele sunt paralele dacă şi numai dacă

$$\frac{A_1}{A_2} = \frac{B_1}{B_2} = \frac{C_1}{C_2} \neq \frac{D_1}{D_2},\tag{42}$$

cu aceeași convenție ca mai sus asupra egalității cu zero a numitorilor.

Pozițiile relative a două plane

 Ultima situaţie posibilă este ca sistemul format din ecuaţiile planelor să fie de rang maxim, ceea ce înseamnă că intersecţia este o dreaptă. Aceasta înseamnă că primii trei coeficienţi nu pot fi proporţionali.

Poziţiile relative a trei plane

Considerăm trei plane, date prin ecuațiile lor generale:

$$\begin{cases}
(P_1) A_1 x + B_1 y + C_1 z + D_1 = 0, \\
(P_2) A_2 x + B_2 y + C_2 z + D_2 = 0, \\
(P_3) A_3 x + B_3 y + C_3 z + D_3 = 0.
\end{cases}$$
(43)

Pentru a stabili pozițiile relative ale celor trei plane, trebuie să studiem sistemul de ecuații (43). Fie Δ determinantul sistemului:

$$\Delta = \begin{vmatrix} A_1 & B_1 & C_1 \\ A_2 & B_2 & C_2 \\ A_3 & B_3 & C_3 \end{vmatrix},$$

Pozițiile relative a trei plane

m – matricea sistemului,

$$m = \begin{pmatrix} A_1 & B_1 & C_1 \\ A_2 & B_2 & C_2 \\ A_3 & B_3 & C_3 \end{pmatrix}$$

şi *M* – matricea extinsă a sistemului,

$$M = \begin{pmatrix} A_1 & B_1 & C_1 & D_1 \\ A_2 & B_2 & C_2 & D_2 \\ A_3 & B_3 & C_3 & D_3 \end{pmatrix}.$$

Notăm, de asemenea, cu $\mathbf{n}_1(A_1, B_1, C_1)$, $\mathbf{n}_2(A_2, B_2, C_2)$, $\mathbf{n}_3(A_3, B_3, C_3)$ vectorii normali la cele trei plane.

Poziţiile relative a trei plane

Avem următoarele situații:

- Dacă $\Delta \neq 0$, atunci sistemul (43) este compatibil determinat, prin urmare, are o singură soluţie: planele se intersectează într-un punct.
- Să presupunem acum că Δ = 0, rg m = 2, rg M = 3, iar vectorii normali la cele trei plane sunt, doi câte doi, necoliniari. Deoarece rangul matricei sistemului este strict mai mic decât rangul matricei extinse, sistemul este incompatibil, prin urmare cele trei plane nu au nici un punct comun. Cum vectorii normali sunt, doi câte doi, necoliniari, rezultă că planele sunt, două câte două, neparalele. Ele se intersectează după câte o dreaptă, iar cele trei drepta care se obţin sunt paralele.

Poziţiile relative a trei plane

- De data aceasta avem, de asemenea, rg m = 2, rg M = 3, dar acum doi dintre cei trei vectori normali la plane sunt coliniari¹. Două dintre cele trei plane (cele cu vectorii normali coliniari) sunt paralele între ele, iar cel de-al treilea le intersectează pe ambele.
- Să presupunem acum că $\operatorname{rg} m = 2$, $\operatorname{rg} M = 2$ (deci sistemul este compatibil), iar vectorii normali sunt doi câte doi necoliniari. În acest caz, planele sunt două câte două distincte şi trec prin aceeaşi dreaptă.
- ② Dacă $\operatorname{rg} m = 2$, $\operatorname{rg} M = 2$, iar doi dintre cei trei vectori normali sunt coliniari, atunci, din nou, sistemul este compatibil, două dintre plane coincid (cele care au vectorii normali coliniari), iar cel de-al treilea le intersectează după o dreaptă.

¹Nu pot fi toţi trei coliniari, deoarece rg m = 2!

Pozițiile relative a trei plane

- ① Dacă rg m = 1, rg M = 3, atunci sistemul este incompatibil, aşadar planele nu se intersectează, dar ele sunt paralele între ele.
- Dacă rg m = 1, rg M = 2, atunci două dintre plane coincid, iar cel de-al treilea este paralel cu ele.
- Dacă rg m = 1, rg M = 1, atunci sistemul este compatibil dublu nedeterminat, toate cele trei plane coincid.

Fascicole de plane. Snopuri de plane

Definiție

Se numeşte *fascicol de plane* mulţimea tuturor planelor care trec printr-o anumită dreaptă, care se numeşte *axa fascicolului*.

Să presupunem că sunt date două plane distincte concurente

$$A_1x + B_1y + C_1z + D_1 = 0, (44)$$

$$A_2x + B_2y + C_2z + D_2 = 0. (45)$$

Fascicole de plane. Snopuri de plane

Teorema

Dacă α și β sunt două numere reale care nu se anulează simultan, atunci ecuația

$$\alpha(A_1x + B_1y + C_1z + D_1) + \beta(A_2x + B_2y + C_2z + D_2) = 0$$
 (46)

este ecuaţia unui plan ce aparţine fascicolului de plane determinat de planele (44) şi (45). Invers, orice plan al acestui fascicol se poate reprezenta cu ajutorul unei ecuaţii (46), pentru o anumită alegere a constantelor α şi β , care nu sunt ambele nule.

Demonstraţia acestei teoreme este perfect analogă cu demonstraţia teoremei similare pentru fascicole de drepte din plan.

Fascicole de plane. Snopuri de plane

Spre deosebire de cazul dreptelor din plan, unde am avut de considerat doar familiile de drepte care trec printr-un punct (adică fascicolele de drepte), în cazul planelor în spaţiu, pe lângă fascicolele de plane (care trec printr-o dreaptă), putem considera alte familii remarcabile de plane, cele ce trec printr-un punct. Începem prin a da următoarea definiţie:

Definiţie

Se numeşte *snop de plane* mulţimea tuturor planelor care trec printr-un punct dat, numit *centrul snopului de plane*.

Fascicole de plane. Snopuri de plane

- Dacă centrul snopului de plane este dat prin intermediul coordonatelor sale, $S(x_0, y_0, z_0)$.
- Atunci orice plan care trece prin centrul snopului (şi, deci, aparţine snopului), se poate scrie sub forma

$$A(x-x_0)+B(y-y_0)+C(z-z_0)=0,$$
 (47)

unde constantele reale A, B, C nu sunt toate egale cu zero.

 Invers, pentru orice constante A, B, C care nu sunt toate egale cu zero, ecuaţia (47) este ecuaţia unui plan care trece prin centrul snopului.

Ca şi în cazul fascicolelor, însă, de multe ori nu este dat în mod explicit centrul snopului de plane, ci acesta este descris cu ajutorul ecuaţiilor unor plane care trec prin acest punct.

Fascicole de plane. Snopuri de plane

Este util să avem o descriere a planelor snopului cu ajutorul unui număr redus de plane (mai precis, trei), care determină în mod unic centrul acestui snop. Avem următorul rezultat:

Teorema

Fie

$$\begin{cases}
A_1x + B_1y + C_1z + D_1 = 0 \\
A_2x + B_2y + C_2z + D_2 = 0 \\
A_3x + B_3y + C_3z + D_3 = 0
\end{cases}$$
(48)

ecuaţiile a trei plane care trec prin punctul $S(x_0, y_0, z_0)$ astfel încât să fie îndeplinită condiția

Fascicole de plane. Snopuri de plane

Teorema

$$\begin{vmatrix} A_1 & B_1 & C_1 \\ A_2 & B_2 & C_2 \\ A_3 & B_3 & C_3 \end{vmatrix} \neq 0.$$
 (49)

Atunci pentru orice numere reale α, β, γ care nu se anulează simultan, ecuația

$$\alpha(A_1x + B_1y + C_1z + D_1) + \beta(A_2x + B_2y + C_2z + D_2) + + \gamma(A_3x + B_3y + C_3z + D_3) = 0$$
(50)

descrie un plan al snopului de plane cu centrul în punctul S. Invers, orice plan al acestui snop poate fi descris prin intermediul unei ecuaţii de acest tip, pentru o anumită alegere a constantelor α, β, γ .

Poziția relativă a unei drepte față de un plan

Considerăm un plan П, dat prin ecuația generală

$$Ax + By + Cz + D = 0 ag{51}$$

și o dreaptă Δ , dată prin ecuațiile sale parametrice

$$\begin{cases} x = x_0 + lt, \\ y = y_0 + mt, \\ z = z_0 + nt. \end{cases}$$
(52)

Trebuie să stabilim poziția dreptei Δ relativ la planul Π .

Este clar, din motive geometrice, că sunt posibile următoarele situații:

- dreapta intersectează planul într-un punct;
- dreapta este paralelă cu planul şi nu este situată în el;
- dreapta este inclusă în plan.

Poziția relativă a unei drepte față de un plan

Vom stabili care trebuie să fie legătura dintre coeficienții planului și cei ai dreptei pentru fiecare dintre cele trei situații.

Dacă înlocuim expresiile lui x, y, z din ecuaţiile dreptei Δ în ecuaţia planului Π , obţinem:

$$(AI + Bm + Cn)t + Ax_0 + By_0 + Cz_0 + D = 0. (53)$$

Soluţia acestei ecuaţii în t reprezintă valoarea parametrului de pe dreaptă care corespunde punctului (sau punctelor) de intersecţie dintre dreaptă şi plan. Este uşor de văzut că ecuaţia admite o soluţie unică dacă şi numai dacă coeficientul lui t este diferit de zero, adică

$$AI + Bm + Cn \neq 0$$
.

Poziția relativă a unei drepte față de un plan

Semnificaţia geometrică a acestei relaţii este clară: vectorul director al dreptei nu este perpendicular pe vectorul normal la plan, adică dreapta nu este paralelă cu planul. Prin urmare, condiţia aceasta este condiţia ca dreapta şi planul să se intersecteze într-un punct.

Dacă este îndeplinită condiția

$$AI + Bm + Cn = 0$$
, $Ax_0 + By_0 + Cz_0 + D \neq 0$,

atunci dreapta este paralelă cu planul, dar nu se intersectează cu el. Într-adevăr, prima condiție arată că dreapta este paralelă cu planul, în timp ce a doua condiție indică faptul că ecuația nu are soluție.

Poziția relativă a unei drepte față de un plan

În sfârsit, dacă este îndeplinită condiția

$$AI + Bm + Cn = 0$$
, $Ax_0 + By_0 + Cz_0 + D = 0$,

atunci dreapta este inclusă în plan, pentru că, în acest caz, ecuaţia de intersecţie se transformă într-o identitate, care este verificată pentru orice t real.

Ecuația unui plan determinat de două drepte concurente

Considerăm dreptele

$$(D_1): \frac{x-x_0}{l_1} = \frac{y-y_0}{m_1} = \frac{z-z_0}{n_1}$$
 (54)

şi

$$(D_2): \frac{x-x_0}{l_2} = \frac{y-y_0}{m_2} = \frac{z-z_0}{n_2},$$
 (55)

care trec prin punctul $M_0(x_0, y_0, z_0)$.

Atunci planul care trece prin cele două drepte este, în fapt, planul care trece prin punctul M_0 şi este paralel cu vectorii $\mathbf{v}_1(l_1, m_1, n_1)$ şi $\mathbf{v}_2(l_2, m_2, n_2)$, deci ecuația sa este

$$\begin{vmatrix} x - x_0 & y - y_0 & z - z_0 \\ l_1 & m_1 & n_1 \\ l_2 & m_2 & n_2 \end{vmatrix} = 0.$$

(56)

Ecuația planului determinat de o dreaptă și un punct

Considerăm dreapta

(D):
$$\frac{x-x_1}{I} = \frac{y-y_1}{m} = \frac{z-z_1}{n}$$
 (57)

şi punctul $M_2(x_2, y_2, z_2)$, care nu aparţine dreptei. Planul pe care îl căutăm este cel care trece prin punctul $M_1(x_1, y_1, z_1)$ şi este paralel cu vectorii $\mathbf{v}(I, m, n)$ şi $\overrightarrow{M_1M_2}(x_2 - x_1, y_2 - y_1, z_2 - z_1)$, deci ecuaţia lui va fi

$$\begin{vmatrix} x - x_1 & y - y_1 & z - z_1 \\ x_2 - x_1 & y_2 - y_1 & z_2 - z_1 \\ I & m & n \end{vmatrix} = 0.$$
 (58)

Ecuația planului determinat de două drepte paralele

Considerăm dreptele paralele (și distincte!)

$$(D_1): \frac{x-x_1}{I} = \frac{y-y_1}{m} = \frac{z-z_1}{n}$$
 (59)

Şi

$$(D_2): \frac{x-x_2}{I} = \frac{y-y_2}{m} = \frac{z-z_2}{n}, \tag{60}$$

care trec prin punctele $M_1(x_1, y_1, z_1)$ şi $M_2(x_2, y_2, z_2)$. Planul pe care îl căutăm este cel care trece prin punctul $M_1(x_1, y_1, z_1)$ şi este paralel cu vectorii $\mathbf{v}(l, m, n)$ şi $\overrightarrow{M_1M_2}(x_2 - x_1, y_2 - y_1, z_2 - z_1)$, deci ecuaţia lui va fi

$$\begin{vmatrix} x - x_1 & y - y_1 & z - z_1 \\ x_2 - x_1 & y_2 - y_1 & z_2 - z_1 \\ I & m & n \end{vmatrix} = 0.$$
 (61)

Proiectia unei drepte pe un plan

Considerăm dreapta

(D):
$$\frac{x-x_0}{l} = \frac{y-y_0}{m} = \frac{z-z_0}{n}$$
 (62)

şi planul

$$(P): Ax + By + Cz + D = 0. (63)$$

Este uşor de constatat că dacă proiectăm ortogonal toate punctele dreptei (*D*) pe planul (*P*) obţinem o dreaptă situată în plan, pe care o vom numi *proiecţia dreptei* (*D*) pe planul (*P*). Dacă dreapta este perpendiculară pe plan, atunci dreapta aceasta, de fapt, se reduce la un singur punct, cel în care dreapta înţeapă planul. De aceea, în cele ce urmează, vom admite că dreapta *nu* este perpendiculară pe plan.

Proiecţia unei drepte pe un plan

Dreapta pe care o căutăm o vom scrie ca intersecţie a două plane: planul (P) şi planul (P'), care trece prin dreapta (D) şi este perpendicular pe planul (P). În practică, acest plan este planul care trece prin punctul $M_0(x_0,y_0,z_0)$ de pe dreaptă şi este paralel cu vectorul director al dreptei, $\mathbf{v}(I,m,n)$ şi vectorul normal la planul (P), $\mathbf{n}(A,B,C)$, Datorită ipotezei pe care am făcut-o mai sus, cei doi vectori sunt necoliniari, deci punctul şi cei doi vectori determină, în mod unic, planul (P').

După cum am văzut, ecuația planului (P') este

$$\begin{vmatrix} x - x_0 & y - y_0 & z - z_0 \\ I & m & n \\ A & B & C \end{vmatrix} = 0.$$
 (64)

Proiecția unei drepte pe un plan

Aşadar, ecuațiile proiecției dreptei pe plan sunt

$$\begin{cases} \begin{vmatrix} x - x_0 & y - y_0 & z - z_0 \\ I & m & n \\ A & B & C \end{vmatrix} = 0,$$

$$Ax + By + Cz + D = 0.$$
(65)

Poziția relativă a două drepte în spațiu

Presupunem că se dau două drepte în spaţiu, prin intermediul ecuaţiilor lor parametrice

$$x = x_1 + l_1 t, \ y = y_1 + m_1 t, \ z = z_1 + n_1 t,$$
 (66)

$$x = x_2 + l_2 s, \ y = y_2 + m_2 s, \ z = z_2 + n_2 s,$$
 (67)

și vrem să stabilim poziția lor relativă.

Din considerente geometrice, este clar că putem avea următoarele situații:

- dreptele sunt concurente;
- dreptele coincid;
- dreptele sunt paralele, dar nu coincid;
- dreptele sunt necoplanare (strâmbe).

Vom stabili acum legăturile dintre coeficienţii celor două drepte pentru fiecare situație.

Poziția relativă a două drepte în spațiu

Considerăm vectorii directori ai celor două drepte:

$$\mathbf{a}_1(I_1, m_1, n_1), \ \mathbf{a}_2(I_2, m_2, n_2).$$

Presupunem că acești vectori sunt coliniari, adică

$$I_1 = \lambda I_2, \ m_1 = \lambda m_2, \ n_1 = \lambda n_2.$$
 (68)

Atunci dreptele sunt paralele, adică fie coincid, fie sunt paralele şi nu au nici un punct comun. Dreptele coincid dacă şi numai dacă vectorul $\overrightarrow{M_1M_2}$, unde $M_1(x_1, y_1, z_1)$, $M_2(x_2, y_2, z_2)$, este paralel cu vectorii \mathbf{a}_1 şi \mathbf{a}_2 , adică:

$$x_2 - x_1 = \mu l_1, \ y_2 - y_1 = \mu m_1, \ z_2 - z_1 = \mu n_1.$$
 (69)

Astfel, egalitățile (68) și (69) reprezintă condițiile necesare și suficiente pentru ca dreptele (66) și (67) să coincidă.

Poziţia relativă a două drepte în spaţiu

- Pentru ca dreptele să fie paralele, fără să coincidă, este necesar și suficient ca condiția (68) să fie verificată, iar condiția (69) nu.
- Să presupunem acum că vectorii a₁ şi a₂ sunt necoliniari, adică nu este verificată condiţia (68). Atunci dreptele (66) şi (67) se intersectează într-un punct sau sunt necoplanare.
- Dacă se intersectează şi, prin urmare, se află într-un acelaşi plan Π , atunci vectorii \mathbf{a}_1 , \mathbf{a}_2 şi $\overrightarrow{M_1M_2}$ sunt coplanari. De aceea:

$$\begin{vmatrix} x_2 - x_1 & y_2 - y_1 & z_2 - z_1 \\ l_1 & m_1 & n_1 \\ l_2 & m_2 & n_2 \end{vmatrix} = 0.$$
 (70)

Poziția relativă a două drepte în spațiu

- Invers, să presupunem că vectorii a₁ şi a₂ sunt necoliniari şi este verificată condiţia (70).
- Alegem punctele A_1 şi A_2 astfel încât să avem $\overline{M_1A_1} = \mathbf{a}$ şi $\overline{M_2A_2} = \mathbf{a}_2$.
- Atunci segmentele M_1M_2 , M_1A_1 şi M_2A_2 determină un plan, în care sunt situate dreptele (66) şi (67).
- Cum vectorii a₁ şi a₂ sunt necoliniari, dreptele sunt concurente.
 Astfel, dreptele (66) şi (67) sunt concurente dacă şi numai dacă vectorii lor directori sunt necoliniari şi este verificată egalitatea (70).
- Remarcăm că această egalitate are loc şi dacă dreptele sunt paralele, pentru că în acest caz a doua şi a treia linie a determinantului sunt proporţionale.

Poziția relativă a două drepte în spațiu

 Prin urmare, condiţia necesară pentru ca dreptele noastre să fie necoplanare este

$$\begin{vmatrix} x_2 - x_1 & y_2 - y_1 & z_2 - z_1 \\ l_1 & m_1 & n_1 \\ l_2 & m_2 & n_2 \end{vmatrix} \neq 0.$$

În restul acestui capitol vom presupune că reperul cu care lucrăm este ortonormat.

Distanța de la un punct la o dreaptă în spațiu

Vom stabili, în cele ce urmează, o formulă care ne dă distanţa d de la un punct M_1 , de vector de poziţie \mathbf{r}_1 , în spaţiu, la o dreaptă Δ , de ecuaţie vectorială $\mathbf{r} = \mathbf{r}_0 + t\mathbf{a}$. Alegem, mai întai, un punct M_2 pe dreapta Δ astfel încât să avem $\overrightarrow{M_0M_2} = \mathbf{a}$.

Construim un paralelogram pe vectorii $\overrightarrow{M_0M_1}$ şi $\overrightarrow{M_0M_2}$. Atunci distanţa d căutată este egală cu lungimea perpendicularei M_1N , coborâte din vârful M_1 pe latura opusă a paralelogramului. Cum aria paralelogramului este egală cu

$$\|(\mathbf{r}_1 - \mathbf{r}_0) \times \mathbf{a}\| = \|\mathbf{a}\| d,$$

formula

$$d = \frac{\|(\mathbf{r}_1 - \mathbf{r}_0) \times \mathbf{a}\|}{\|\mathbf{a}\|}$$

ne dă distanța de la punctul M_1 , de vector de poziție \mathbf{r}_1 la dreapta Δ .

Perpendiculara comună a două drepte strâmbe

Considerăm două drepte în spaţiu,

$$(\Delta_1): \frac{x - x_1}{l_1} = \frac{y - y_1}{m_1} = \frac{z - z_1}{n_1}$$
 (71)

şi

$$(\Delta_2): \frac{x-x_2}{l_2} = \frac{y-y_2}{m_2} = \frac{z-z_2}{n_2},$$
 (72)

astfel încât cele două drepte să fie necoplanare, adică

$$\begin{vmatrix} x_2 - x_1 & y_2 - y_1 & z_2 - z_1 \\ l_1 & m_1 & n_1 \\ l_2 & m_2 & n_2 \end{vmatrix} \neq 0.$$

Există o singură dreaptă care intersectează ambele drepte date şi este perpendiculară pe fiecare dintre ele. De aceea, ea se şi numeşte perpendiculara comună a celor două drepte.

Perpendiculara comună a două drepte strâmbe

Metoda de construire a perpendicularei comune este cât se poate de simplă. Mai întâi determinăm vectorul director al acestei perpendiculare. Fie $\mathbf{a}_1(l_1,m_1,n_1)$, respectiv $\mathbf{a}_2(l_2,m_2,n_2)$ vectorii directori ai dreptelor Δ_1 și Δ_2 . Atunci vectorul $\mathbf{a}=\mathbf{a}_1\times\mathbf{a}_2$ este, conform definiției, un vector care este perpendicular atât pe vectorul \mathbf{a}_1 , cât și pe vectorul \mathbf{a}_2 , prin urmare el este, în mod evident, un vector director al perpendicularei comune. Cum

$$\mathbf{a}_1 \times \mathbf{a}_2 = \begin{vmatrix} \mathbf{i} & \mathbf{j} & \mathbf{k} \\ I_1 & m_1 & n_1 \\ I_2 & m_2 & n_2 \end{vmatrix},$$

componentele acestui vector sunt

$$\beta_1 \equiv \begin{vmatrix} m_1 & n_1 \\ m_2 & n_2 \end{vmatrix}, \quad \beta_2 \equiv \begin{vmatrix} n_1 & l_1 \\ n_2 & l_2 \end{vmatrix}, \quad \beta_3 \equiv \begin{vmatrix} l_1 & m_1 \\ l_2 & m_2 \end{vmatrix}. \tag{73}$$

Perpendiculara comună a două drepte strâmbe

Acum scriem ecuațiile perpendicularei comune ca intersecție de două plane: unul care trece prin prima dreaptă și este perpendicular pe cea de-a doua și unul care trece prin a doua dreaptă și este perpendicular pe prima dreaptă.

Primul plan se va putea scrie, prin urmare:

$$\pi_1: \begin{vmatrix} x-x_1 & y-y_1 & z-z_1 \\ I_1 & m_1 & n_1 \\ \beta_1 & \beta_2 & \beta_3 \end{vmatrix} = 0.$$

Într-adevăr, acest plan trece prin dreapta Δ_1 şi este paralel cu perpendiculara comulă, deci, în particular, este perpendicular pe dreapta Δ_2 .

Perpendiculara comună a două drepte strâmbe

În acelaşi mod, cel de-al doilea plan se va scrie:

$$\pi_2: \begin{vmatrix} x-x_2 & y-y_2 & z-z_2 \\ l_2 & m_2 & n_2 \\ \beta_1 & \beta_2 & \beta_3 \end{vmatrix} = 0,$$

prin urmare ecuațiile perpendicularei comune vor fi:

$$\begin{cases} \begin{vmatrix} x - x_1 & y - y_1 & z - z_1 \\ l_1 & m_1 & n_1 \\ \beta_1 & \beta_2 & \beta_3 \end{vmatrix} = 0, \\ \begin{vmatrix} x - x_2 & y - y_2 & z - z_2 \\ l_2 & m_2 & n_2 \\ \beta_1 & \beta_2 & \beta_3 \end{vmatrix} = 0. \end{cases}$$

Lungimea perpendicularei comune a două drepte necoplanare

Considerăm, din nou, dreptele necoplanare (71) şi (72). Consideră, de asemenea, planul π care trece prin prima dreaptă şi este paralel cu cea de-a doua, adică planul de ecuație

$$\pi: \begin{vmatrix} x - x_1 & y - y_1 & z - z_1 \\ l_1 & m_1 & n_1 \\ l_2 & m_2 & n_2 \end{vmatrix} = 0.$$

Vectorul normal la acest plan este, în mod evident, $\mathbf{n}(\beta_1, \beta_2, \beta_3)$, unde $\beta_1, \beta_2, \beta_3$ sunt date de (73).

Atunci lungimea perpendicularei comune (adică distanţa dintre dreptele necoplanare date), va fi egală cu distanţa de la un punct oarecare al dreptei Δ_2 (de exemplu punctul $M_2(x_2,y_2,z_2)$) până la planul π .

Lungimea perpendicularei comune a două drepte necoplanare

Conform formulei pentru distanța de la un punct la un plan, obținem:

$$d(\Delta_1,\Delta_2)=d(M_2,\pi)=egin{array}{c|cccc} |x_2-x_1&y_2-y_1&z_2-z_1\ |l_1&m_1&n_1\ |l_2&m_2&n_2\ \hline &\sqrt{eta_1^2+eta_2^2+eta_3^2}\ \end{array} |$$
 .

Unghiul dintre o dreaptă și un plan

Presupunem că se dă dreapta

$$x = x_0 + lt, \ y = y_0 + mt, \ z = z_0 + nt$$
 (74)

şi planul

$$Ax + By + Cz + D = 0. (75)$$

Vom nota cu φ unghiul dintre dreaptă şi plan (mai precis, unghiul dintre dreaptă şi proiecţia sa pe plan). Dacă dreapta este perpendiculară pe plan vom pune $\varphi=\pi/2$. Vom considera că $0 \le \varphi \le \pi/2$. Cum vectorul $\mathbf{n}(A,B,C)$ este perpendicular pe planul (75), unghiul format de vectorul director $\mathbf{a}(I,m,n)$ al dreptei (74) cu vectorul \mathbf{n} este fie $\psi=\pi/2-\varphi$, fie $\psi=\pi/2+\varphi$. Prin urmare,

$$\sin \varphi = |\cos \varphi| = \frac{|AI + Bm + Cn|}{\sqrt{A^2 + B^2 + C^2}\sqrt{I^2 + m^2 + n^2}}.$$

Unghiul dintre o dreaptă și un plan

Condiţia ca dreapta să fie paralelă cu planul este ca vectorul normal la plan să fie perpendicular pe vectorul director al dreptei, adică

$$AI + Bm + Cn = 0$$
,

în timp ce condiția ca dreapta să fie perpendiculară pe plan este ca vectorul normal la plan să fie paralel cu vectorul director al dreptei, adică

$$\frac{A}{I} = \frac{B}{m} = \frac{C}{n}$$
.